

A SZIKLA

Éjszaka volt. Az ember a kunyhójában aludt, mikor hirtelen fény töltötte be a szobát és megjelent Isten. Az Úr azt mondta neki, hogy el kell végeznie egy feladatot, és odavezette egy hatalmas sziklához, ami a kunyhóval szemközt volt.

Az Úr elmagyarázta az embernek, hogy a hatalmas sziklát teljes erejéből kell tolnia. Így hát az ember ezt tette nap, mint nap. Több éven keresztül reggeltől estig küszködött a követ, nekifeszült a hátával, a vállával a nagy szikla hideg felszínének, és teljes erejéből nyomta. Minden este kimerülve és fájo tagokkal tért vissza a kunyhójába. Úgy érezte, hogy az egész napja hiábavaló volt. Ahogy az ember elbizonytalanodott, a Sátán elhatározta, hogy színre lép és gondolatot ültet el az ember agyában, hogy 'Hosszú ideje napról napra kínlódsz azzal a sziklával és az mégsem mozdult meg.' Sikerült azt a benyomást keltenie benne, hogy a feladat lehetetlen és felsült vele. Ez a gondolat teljesen elbizonytalanította és elcsüggesztette őt.

-Miért töröd magad ezért? - kérdezte a Sátán. -Felesleges annyi időt rászánnod. Csak éppen, hogy told egy kicsit, az is elég lesz.

Ez volt az, amit az elcsüggedt ember is tervezett, de elhatározta, hogy előtte imádságban az Úr elé viszi ezeket a zaklatott gondolatokat.

-Uram - mondta - hosszú ideje fáradozom, és keményen szolgállak téged, minden erőmet latba vetve, ahogyan kérted. De még mostanra sem sikerült elérnem, hogy a kő akárcsak egy fél millimétert is mozduljon. Mit csinálok rosszul? Miért nem tudom teljesíteni a feladatot?

Az Úr könyöröletesen válaszolt:

-Barátom, én arra kértelek, hogy szolgálj engem, amit te elfogadtál. Azt mondtam, az a feladatod, hogy nyomd azt a követ teljes erődből, amit meg is cselekedtél. Én egyszer sem mondtam neked, hogy azt el kell tolnod. Neked csak annyi volt a dolgod, hogy nyomd a sziklát. Most pedig hozzám jössz, mert úgy gondolod, hogy feleslegesen vesztegetted az idődet és az erődöt. De ez igazán így van? Nézz csak magadra! A karod erős és izmos, a hátad kigyúrt és barna, a kezeden bőrkeményedés van az állandó erőlködéstől, a lábad masszív és kemény lett. Az ellenállás megerősített és most sokkal többre vagy képes, mint eddig. Igaz, hogy nem mozdítottad meg a követ, de én csak azt kértem, hogy engedelmeskedj és nyomd azt teljes erődből, hogy gyakorold a hitet és bízz az én bölcsességemben. Ezt te meg is tetted. Most akkor, barátom, elmozdítom a követ.

Sokszor, mikor Isten szavát halljuk, hajlamosak vagyunk arra, hogy a saját eszünkkel próbáljuk megfejteni, mit is szeretne tőlünk. Pedig ilyenkor Isten csak engedelmességet akar és azt, hogy higgyünk Benne. Vagyis gyakorold a hitet, amely hegyeket mozdít el, de ne felejtse, hogy Isten az, aki a hegyet elmozdítja.